

INFORMACJA

Dotyczy orzeczenia lekarskiego dla celów rentowych

Art. 5 *Ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 (tekst jednolity z dnia 18 stycznia 2008 – Dz. U. Nr 14, poz. 92)* mówi, że orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (dalej ZUS) o:

- 1) **całkowitej niezdolności do pracy**, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2, **i niezdolności do samodzielnej egzystencji**, ustalone na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych **traktowane jest na równi z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności**;
- 2) **całkowitej niezdolności do pracy**, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt. 1, **jest traktowane na równi z orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności**;
- 3) **częściowej niezdolności do pracy**, ustalone na podstawie art. 12, ust. 3, oraz celowości przekwalifikowania, o którym mowa w art. 119 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w pkt. 1, **jest traktowane na równi z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności**.

Powyższy system orzekania obowiązuje z chwilą wejścia w życie *Ustawy o rehabilitacji...*

Do 1997r. funkcjonowały komisje lekarskie ds. inwalidztwa i zatrudnienia przy ZUS (dalej KIZ).

Według orzecznictwa KIZ wyróżniamy grupy inwalidzkie, które odpowiadają poszczególnym stopniom niepełnosprawności:

1. I grupa inwalidzka – znaczny stopień niepełnosprawności, całkowita niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji;
2. II grupa inwalidzka – umiarkowany stopień niepełnosprawności, całkowita niezdolność do pracy;
3. III grupa inwalidzka – lekki stopień niepełnosprawności, częściowa niezdolność do pracy